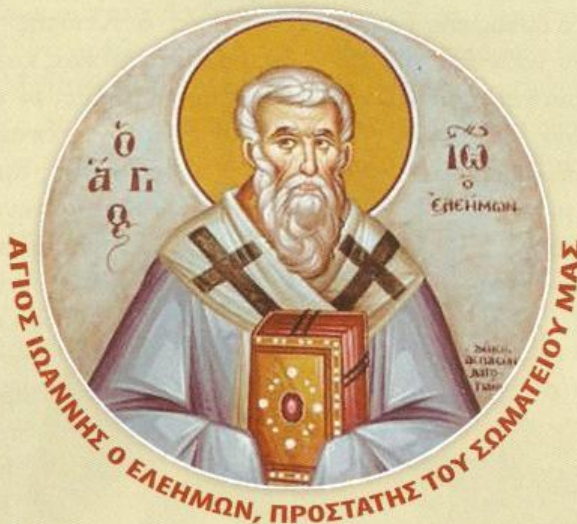

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ: 1964

«Δανείζει Θεῷ ὁ
ἐλεῶν πτωχόν, κατὰ
δέ τό δόμα αὐτοῦ
ἀνταποδώσει αὐτῷ».
(Παρ. 19,17).

«Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε
τοῖς πένησιν· ἡ δικαιο-
σύνη αὐτοῦ μένει
εἰς τόν αἰῶνα»
(Β' Κορ. 9,9)

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ
ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΤΟΥ ΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

Ἦχος πλ. δ'
Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου
ἐκτήσω τόν μισθόν σου,
Πάτερ ὅσιε, ταῖς προσευ-
χαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκατε-
ρήσας, τοὺς πτωχοὺς ἀγα-
πήσας καὶ τούτοις
ἐπαρκέσας· ἀλλὰ πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἰωάννη
Ἐλεῆμον μακάριε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

Τοῦ φιланθρωπικοῦ Σωματείου «ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ»
Ὁδός Ἑρμοῦ 1, Τ.Κ. 546 25 Θεσσαλονίκη, τηλ. καὶ fax: 2310 534 714
ΤΕΥΧΟΣ 60 ΕΤΟΣ 2009

ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΒΛΗΘΥΤΕΡΟ ΝΟΗΜΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΗΩΝ

Τὴν 25η Δεκεμβρίου ἡ Ἁγία Ἐκκλησία μας ἐορτάζει τὴν «κατὰ Σάρκα Γέννησιν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ», ὅπως ἀναφέρει τὸ Συναξάρι.

Τὸ μυστήριο τοῦτο τῆς θείας οἰκονομίας ἀρχίζει ἀπὸ τότε πού ὁ ἄγγελος παρουσιάσθηκε στὴν Παναγία καὶ τῆς εἶπε ὅτι θά γίνει μητέρα τοῦ Θεοῦ (Λουκᾶ 1, 31). Ἀκολούθησαν καὶ ἄλλα γεγονότα, ὅπως τὸ διάταγμα ἀπὸ τὸν Καίσαρα Αὐγούστο νὰ ἀπογραφοῦν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας καθ' ἓνας στὴν πατρίδα του (Λουκᾶ 2,1), ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ στὴν Φάτνη τῶν ζώων, γιατί δέν ὑπῆρχε τόπος στό πανδοχεῖο ἢ ἄλλου, γιὰ νὰ περάσουν τὴν νύκτα, διὰ τὸν πολὺ λαόν (Λουκᾶ 2,7), ἡ προσκύνηση τῶν μάγων (Ματθ. 2, 1-12) καὶ ἄλλα.

Σ' ἓνα ἀπὸ αὐτὰ θά σταθοῦμε σήμερα. Στὸ γεγονός πού ὅλοι μας ἀπὸ μικρά παιδιὰ γνω-

ρίζουμε, τὴν προσκύνηση τῶν ποιμένων· ἐκεῖνων τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων, πού ἀξιώθηκαν πρῶτοι νὰ μάθουν ἀπὸ τὸν ἄγγελο τὴν γέννηση τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς περιγράφει αὐτὸ τὸ γεγονός μέ ἐξαιρετικὴ χάρι (Λουκᾶ 2, 15). Ἀλλὰ καὶ ἡ ὕμνολογία τῆς Ἐκκλησίας μας μέ ἰδιαίτερη λαμπρότητα ἐξυμνεῖ τὸ ὑπερφυσικὸ αὐτὸ γεγονός. «Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον ποιμένες, τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβείμ, καὶ ἀνακείμενον ἐν φάτνῃ, Νηπίου μορφὴν δι' ἡμᾶς ἀνειληφότα».

Κι ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία μας κάθε χρόνο παρουσιάζει μπροστά μας τὴν ἱερὴ αὐτὴ σκηνή, ὅμως ἓνα πρᾶγμα δέν προσέξαμε ἴσως, ὅσο πρέπει, ὅτι οἱ ἀπλοὶ ποιμένες, μόλις ἔμαθαν ἀπὸ τὸν ἄγγελο ὅτι γεννήθηκε ὁ Χριστός, ἐζήτησαν ἀμέσως νὰ περάσουν ἀπὸ τὴν Βηθλεὲμ, γιὰ νὰ γνωρίσουν καλύτερα τὸ νόημα τοῦ γεγονότος

αὐτοῦ, τὸ ὁποῖο ὁ Κύριος τοὺς ἐφάνερωσε.

Αὐτὸ πρέπει νὰ κάνουμε κι ἐμεῖς ἐφέτος ἀδελφοί μου. Ἐάν θέλουμε νὰ ἐορτάσουμε ἐπά-
ξια τὴν Γέννηση τοῦ Χριστοῦ, νὰ περάσουμε νο-
ερῶς ἀπὸ τὴν Βηθλεέμ, γιὰ νὰ γνωρίσουμε ποῖο
εἶναι τὸ βαθυτέρο νόημα τῶν Χριστουγέννων,
ὅπως μᾶς ὑποδεικνύει καὶ ὁ ὕμνος τῆς Ἐκκλη-
σίας μας. «Ἐπάραντες τὸν νοῦν ἐπὶ τὴν Βη-
θλεέμ ἀναχθώμεν τῇ διανοίᾳ καὶ κατίδωμεν τὸ
ἐν σπηλαίῳ μέγα μυστήριον».

Ἐλάτε, λοιπόν, ἀγαπητοί, ὅσοι βυ-
θιοθήκαμε στὴν ἁμαρτία μέ τὴν
παρακοή νὰ ὑψωθοῦμε στὴν
μυστικὴ θεωρία τῶν ποιμέ-
νων καὶ νὰ διέλθουμε
νοητῶς μέχρι τὴν Βη-
θλεέμ, γιὰ νὰ δοῦμε τὸ
μέγα μυστήριον, τὸ ὁποῖο
μᾶς ἐφάνερωσε σήμερα
ὁ Κύριος, ἀόρατο Βα-
σιλέα σπαργανωμένο
(Λουκᾶ 2, 15).

Κι ἂν αὐτὸ γίνει μέ
εἰλικρινῇ διάθεσιν, τότε
ἀσφαλῶς θὰ ἀφουγκρα-
σοῦμε μιά φωνή νὰ μᾶς
λέει, ὅτι ὁ Θεὸς ἔγινε
ἄνθρωπος, γιὰ νὰ σηκώσει
τὸ βάρος τῶν ἁμαρτιῶν
μας, νὰ μᾶς ἐλευθερώσει ἀπὸ
τά δεσμά τοῦ διαβόλου καὶ νὰ
μᾶς δώσει τὴν δυνατότητα νὰ σω-
θοῦμε. Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ σκοπὸς τῆς
ἐνσάρκου οἰκονομίας· γι' αὐτὸ καὶ μόνο ὁ Θεὸς
ἔγινε ἄνθρωπος, γιὰ νὰ σώσει τοὺς ἁμαρτω-
λούς.

«Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον
ἁμαρτωλούς σῶσαι» (Α' Τιμ. 1, 15). «Τέξεται δέ
υῖόν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν·
αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαόν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν αὐτῶν» (Ματθ. 1, 21). «Ἦλθεν γάρ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπο-
λωλός» (Λουκ. 19, 10). Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυ-
σόστομος γράφει:

«Σήμερον γὰρ ὁ χρόνιος ἐλύθη δεσμός, ὁ δια-
βολὸς ἡσυχύνθη, οἱ δαίμονες ἐδραπέτευσαν, ὁ
θάνατος ἐλύθη, ὁ Παράδεισος ἠνεόχθη, ἡ κα-

τὰρα ἠφανίσθη, ἡ ἁμαρτία ἐκποδὼν γέγονεν, ἡ
πλάνη ἀπηλλάχθη, ἡ ἀλήθεια ἐπανῆλθε καὶ τῆς
εὐσεβείας ὁ λόγος πανταχοῦ διεσπάρη καὶ
ἐδραμεν· ἡ τῶν ἄνω πολιτεία ἐν τῇ γῇ ἐφυ-
τεύθη...». Μέ τὸ ἴδιο πνεῦμα συνεχίζει καὶ ὁ μο-
ναχὸς Δαμασκηνός:

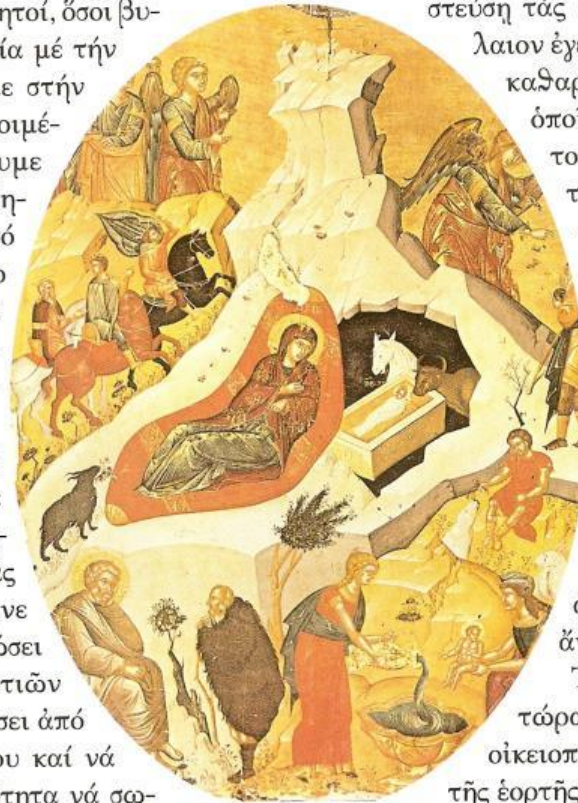
«Αὐτὸς ὁ Κτίστης καὶ Δημιουργὸς τῆς
ἀνθρωπίνης φύσεως κατεδέχθη πτωχείαν, διὰ
νὰ πλουτίσῃ ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι εἴμεθα πτωχοὶ
ἀπὸ καλὰ ἔργα, ἐπτώχευσε, διὰ νὰ ὀλιγο-
στεύσῃ τὰς ἁμαρτίας μας. Εἰς σπῆ-
λαιον ἐγεννήθη πτωχικόν, διὰ νὰ
καθαρίσῃ τὰς ψυχὰς μας, αἱ
ὁποῖαι ἦσαν σπῆλαια καὶ κα-
τοικητήρια τῶν δαιμόνων,
τὴν μολυσμένη γῆ ἀπὸ τὰς
πρὸς τὰ εἰδωλα θυσίας
τῶν ἀνθρώπων ἡγίασε.
Εἰς φάτνην ἐγεννήθη ὁ
Κύριος τῆς δόξης, διὰ
νὰ ἐλευθερώσῃ ἡμᾶς
ἀπὸ τὰ ἄλογα πάθη».

Μεγάλῃ ἡ ἐορτὴ τῶν
Χριστουγέννων! Ὁ
Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται,
ὁ ἀόρατος ὁράται, ὁ
ἀχώρητος χωρεῖται, ὁ
ἄναρχος ἄρχεται...

Τὸ ἐρώτημα πού τίθεται
τώρα εἶναι ἐμεῖς πῶς θὰ
οἰκιοποιηθοῦμε τὰ ἀγαθὰ αὐτῆς
τῆς ἐορτῆς;

1) Μέ τὴν ταπείνωση.

Τὸ μάθημα τῆς ταπεινοφροσύνης μᾶς τό ἐδί-
δαξε ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος μέ τὴν ἐνανθρώπισή
Του μᾶς ἔδειξε τὸ ὕψος τῆς ταπεινοφροσύνης.
«Ἐκλείνεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη» (Ψαλμ. 17, 9).
Ἐταπεινώθηκε, γιὰ νὰ μᾶς ἐλευθερώσει ἀπὸ
τὴν ἐξουσίαν τοῦ σκότους. Τὴν ταπείνωση αὐτὴ
ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τὴν ὀνομάζει «κένωσιν».
«...Ἐαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών...»
(Φιλ. 2, 7). Ἔτσι, «ἐπτώχευσεν ὁ Κύριος - πλού-
σιος ὢν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλου-
τήσητε» (Β' Κορ. 8, 9). Ὁ Δαυὶδ διαβεβαιώνει
ὅτι ἡ ὑποποιὸς ταπείνωση μπορεῖ νὰ ἐξαλείψῃ
ὅχι μερικές, ἀλλὰ ὅλες τίς ἁμαρτίες μας, «ἐτα-
πεινώσθη καὶ ἔσωσέ με ὁ Κύριος» (Ψαλμ. 114, 6).

Εἶναι δέ βέβαιον ὅτι «ἐγγύς Κύριος τοῖς συν-
τετριμμένοις τήν καρδίαν καί τούς ταπεινούς
τῷ πνεύματι σώσει» (ψαλμ. 33,19) καί ὅτι «καρ-
δίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ
Θεός οὐκ ἐξουθενώσει» (Ψαλμ. 50,19). Ἐπίσης ὁ
Χριστός στήν ἐπί τοῦ ὅρου ὁμιλία Του ρητῶς
ἀποφαίνεται ὅτι «μακάριοι οἱ πτωχοί τῷ πνεύ-
ματι (οἱ ταπεινόφρονες) ὅτι αὐτῶν ἐστίν ἡ βα-
σιλεία τῶν οὐρανῶν» (Ματθ. 5,3). Τέλος ὁ Σο-
λομών στίς Παροιμίες του διδάσκει ὅτι ἡ
ὑποποιός ταπείνωση εἶναι ὁ δρόμος πού ὁδηγεῖ
στή δόξα (15,13).

Ἀπ' ὅσα ἐξετέθησαν βγάζουμε τό συμπέρα-
σμα ὅτι ἡ ταπεινοφροσύνη εἶναι μέγα φάρμακο
σωτηρίας. Ἄλλως τε εἶναι βέβαιον πῶς ὁ διά-
βολος δέν ἐξέπεσε ἀπό τούς οὐρανούς οὔτε
ἐνεκα πορνείας ἢ μοιχείας ἢ κλοπῆς, ἀλλά ἐξ
αἰτίας τῆς ὑπερηφανείας. Ἡ ταπεινοφροσύνη
ἀποτελεῖ τό βάθρο, ἐπάνω στό ὁποῖο θά στηρί-
ξουμε τίς ἄλλες ἀρετές, οἱ ὁποῖες πρέπει νά κο-
σμοῦν τήν ψυχή μας.

2) Μέ ἄσκηση - πνευματικούς ἀγῶνες.

Ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Κυρίου ἀποτελεῖ, γιά
ἐκείνους πού πιστεύουν, τήν ἀφετηρία πνευ-
ματικῶν ἀγῶνων. Αὐτό εἶναι τό χρέος τῶν
ἀληθινῶν χριστιανῶν. Τά ἀληθινά τέκνα τῆς
Ἐκκλησίας δίνουν καθημερινά τήν ματυρίαν
Ἰησοῦ Χριστο, πού εἶναι «κάθαρσις βιωτῆς». Ἀ-
γωνίζονται νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τήν ὑποταγή
στόν διάβολο, νά ἐλευθερωθοῦν ἀπό τά πάθη
τῆς ἀτιμίας καί νά κοσμήσουν τήν ψυχή τους μέ
ἀρετές. Ὁδηγῶ στόν ἀγῶνα τους αὐτό ἔχουν
τόν ὕμνο τῆς Ἐκκλησίας:

«Δεῦτε πιστοί, ἐπαρθῶμεν ἐνθέως καί κατί-
δωμεν συγκατάβασιν θεϊκὴν ἄνωθεν ἐν Βη-
θλεέμ πρὸς ἡμᾶς ἐμφανῶς· καί νοῦν καθαρ-
θέντες ἀξίως, ἅπαντες προὔπαντήσωμεν ὡς
μάγοι δορυφοροῦντες τὰς ἀρετάς».

Ἀγαπητοὶ ἀναγνώστες

Κανεῖς δέν ἀμφιβάλλει ὅτι ζοῦμε σέ δύσκο-
λους καιρούς. Ἡ καθημερινή ζωὴ γίνεται πολ-
λές φορές ἀσφυκτική, μᾶς βασανίζει, μᾶς φθει-
ρει. Ὁ κόσμος ἔχει πλημμυρίσει ἀπό κακίες,
φθόνους, διαφθορά, ἀσέβεια... Ἐρχεται ὁμως ἡ
νύχτα τῶν Χριστουγέννων καί ξαφνικά ὅλα

πλημμυρίζουν ἀπό χαρά καί εὐφροσύνη
«εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρη-
μος καί ἀνθήτω ὡς κρίνον, καί ἐξανθήσει καί
ὕλοχαρήσει καί ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ
Ἰορδάνου... Ἰσχύσατε, χεῖρες ἀνιείμεναι καί γό-
νατα παραλελυμένα... Αὐτός ἤξει καί σώσει
ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν
καί ὦτα κωφῶν ἀκούσονται», βροντοφωνεῖ ὁ
προφήτης Ἡσαΐας (Ἡσ. 35,1-5). Ὁ δέ ἅγιος
Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος σκιρτώντας ἀπό
ἀγαλλίαση γιά τό μέγα αὐτό μυστήριό τῆς σω-
τηρίας μας λέγει:

«Χαίρωμεν τοίνυν, καί ἀγαλλιώμεθα ἀγα-
πητοί». Ἀλλά ἐμεῖς, τό μεγαλύτερο μέρος τῶν
λεγομένων χριστιανῶν, πῶς ἀντιμετωπίζουμε
τό κοσμοσωτήριο γεγονός τῆς σωτηρίας μας
ἀπό τόν Χριστό; Στήν εὐεργεσία ἀπαντοῦμε μέ
ἀγνωμοσύνη, στή στοργή μέ ἀδιαφορία, θεω-
ροῦμε ἀγχαρεία τόν ἐκκλησιασμό, ἐνῶ ἀντί-
θετα νυκτοξημερωνόμαστε στούς κινηματο-
γράφους καί τά νυκτερινά κέντρα. Χωρίς
ἐπίγνωση καί συνέπεια ἀκοῦμε, ἐάν βέβαια τόν
ἀκοῦμε, τον παιάνα «Χριστός γεννᾶται, δοξά-
σατε». Θολώνουν τά μάτια μας ἀπό τόν πυρετό
τῆς ὑλοφροσύνης, τῆς σαρκολατρείας καί ἀπό
συνήθεια μετέχουμε στήν ἐορτή τῶν Χριστου-
γέννων. Ἐντυπωσιαζόμαστε ἀπό τά πολύ-
χρωμα φῶτα τῶν Χριστουγεννιάτικων δέν-
δρων καί θυσιάζουμε στούς τύπους τήν οὐσία
τῆς μεγάλης αὐτῆς ἐορτῆς. Λησμονοῦμε τό
ἄφραστο θαῦμα καί τόν λυτρωτικό σκοπό του,
πού ἐπιτυγχάνεται μέσα στούς κόλπους τῆς
Ἐκκλησίας μέ ἀγῶνα, ἄσκηση καί μέ τήν συμ-
μετοχή μας στά μυστήρια. Ὅποιος θέλει νά
ἐορτάσει ἀληθινά τήν Γέννηση τοῦ Χριστοῦ
πρέπει νά ἐξομολογηθεῖ καί νά μεταλάβει
Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ. Ἐτσι δέχεται μέσα
του τόν ἐνανθρωπήσαντα Υἱόν τοῦ Θεοῦ.

Νά, λοιπόν, γιατί εἶναι ἀνάγκη νά σκύψουμε
μέ τούς ποιμένες πάνω ἀπό τήν Φάτνη τῆς Βη-
θλεέμ καί νά «ἴδωμεν τό ρῆμα τοῦτο τό γεγο-
νός, ὃ ἐγνώρισεν ἡμῖν ὁ Κύριος» (Λουκ. 2, 15).

Ἡλίας Ἰ. Χαματζόγλου

Ὁ ἀείμνηστος Δημήτριος Κούβελος, ὁ ὁποῖος ἦταν ἀπὸ τὰ βασικά στελέχη τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Σωματείου μας, διετέλεσε ἐπὶ σειρά ἐτῶν Γενικός Γραμματέας αὐτοῦ, σκορπίζοντας ἀπλόχερα τὰ τάλαντά του στὸ ἔργο τῆς φιλανθρωπίας μέ τὴν αἴσθησιν πὼς ὅ,τι ἔχουμε εἶναι τοῦ Θεοῦ. Δι' αὐτὸ καὶ προσέφερε μέ ἀνιδιοτέλεια καὶ προθυμία τίς ὑπηρεσίες του στοὺς ἐνδεεῖς ἀδελφούς μας, διότι ἡ φτώχεια τὸν συγκινοῦσε βαθιά.

Ἐκεῖνο ὅμως πού χαρακτήριζε κατ' ἐξοχὴν τὴν προσωπικότητα τοῦ ἀειμνήστου Δημητρίου Κούβελα ἦταν ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Χριστό καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον. Οἱ δύο αὐτές ἀγάπες δονοῦσαν καὶ κατακυριεύουν τὴν ὑπαρξή του. Μέ αὐτές τίς ἀγάπες ζοῦσε, αὐτές ἦταν ἡ ζωὴ του καὶ αὐτές μετέδωσε στὰ παιδιά του Γεώργιο, Σωτήρη καὶ Ἀσπασία Κούβελα, ὡς καὶ σέ ἄλλα πρόσωπα τῆς εὐρύτερης οἰκογένειάς του, τὰ ὁποῖα κοσμοῦν τὴν κοινωνία τῆς Θεσσαλονίκης καὶ συνεχίζουν νὰ στηρίζουν τὸ ἔργο τοῦ Σωματείου μας οἰκονομικά, καὶ ἠθικά, προσφέροντας τακτικά σεβαστά χρηματικά ποσά. Αἰωνία του ἡ μνήμη.

Ἡ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ

Ὁ Ἰμπραήμ εἶχε ρημάξει τὴν Πελοπόννησο καὶ μόνο τότε ἀποφυλάκισαν τὸν Κολοκοτρώνη, τὸν ὁποῖο οἱ πολιτικοὶ του ἀντίπαλοι εἶχαν καταδικάσει σέ θάνατο. Ὡς ἀρχιστράτηγος, πλέον, ὁ Γέρος τοῦ Μωριά ἐπεχείρησε νὰ ἐμπνεύσει καὶ νὰ συγκεντρώσει τὰ διαλυμένα σώματα τῶν ἀγωνιστῶν. Μιά μεγάλη σύγκρουση μέ τοὺς Αἰγύπτιους ἐτοίμασε στὰ Μαγούλιανα, τὴν ὑψηλότερη κωμόπολη καὶ φυσικὸ κάστρο τῆς Πελοποννήσου. Ὁργανωτὴς τῶν ὀχυρώσεων καὶ τῆς συγκέντρωσης προμηθειῶν καὶ πυρομαχικῶν ἦταν ὁ μαγουλιανίτης καπετάνιος, γραμματικὸς τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ μετέπειτα ἱστορικός τῆς ἐπανάστασης, Φωτάκος (Φώτης Χρυσανθόπουλος).

Ἐγγονὸς τοῦ Φωτάκου ἦταν ὁ Φώτης Κούβελας, ἐλληνοράφτης (ἔραβε ἐλληνικὲς παραδοσιακὲς στολές, οἱ φραγκοράφτες ἔραβαν εὐρωπαϊκὰ κουστουμιά). Ἐγγονὸς τοῦ Φώτη ἦταν ὁ Δημήτρης Κούβελας πού γεννήθηκε στὸν Πύργο τῆς Ἡλείας τὸ 1904. Ὁ πατέρας του Γεώργιος πῆγε δύο φορές στὴν Ἀμερική καὶ δούλεψε σκληρὰ σάν ἐργάτης. Τὴ μία γιὰ νὰ στήσει, ἐπιστρέφοντας, ἓνα μπακάλικο στὸν Πύργο καὶ τὴν ἄλλη, μετὰ τὴν ἀποτυχία του στὸ ἐμπόριο, γιὰ νὰ ἐξοικονομήσει τὰ πρὸς τὸ ξὺν τοῦ ἰδίου, τῆς συζύγου του Ἀσπασίας καὶ τοῦ μικροῦ τους γιου. Ὅμως λίγο ἀργότερα πέθανε πρόωρα ἀφήνοντας τὴ χήρα καὶ τὸ Δημήτρη σέ ἡλικία 12 ἐτῶν. Ἡ μάνα ἀγωνίστηκε σκληρὰ μέ ἐλάχιστα μέσα νὰ μεγαλώσει καὶ νὰ σπουδάσει τὸ παιδί της. Ἐκεῖνος μόνο ξέρεי τί τράβηξαν κατὰ τὴν περίοδο τοῦ Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου, τοῦ Ἑθνικοῦ Διχασμοῦ, τῆς Μικρασιατικῆς Κατα-

στροφῆς, τῶν μεγάλων ἐπιδημιῶν καὶ μέχρι τὸ 1923 πού διορίστηκε στὴν Τράπεζα Ἀθηνῶν καὶ τοποθετήθηκε στὸν Δομοκό. Δεῖγμα τῆς εὐγνωμοσύνης του πρὸς τὴ μητέρα του εἶναι ἡ σκηνή, πρὶν ἀπὸ τὴν ταφή της τὸ 1955 πού γονάτισε μπροστά στὸ φέρετρο καὶ τῆς φίλησε τὰ πόδια.

Ὡς υπάλληλος τῆς Τράπεζας Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἑθνικῆς ὑπηρετήσε στὰ Φιλιατρά, στὸν Πύργο, στὴν Ἀμαλιάδα, στὴν Πάτρα καὶ ἀπὸ τὸ 1949 μέχρι τὸ 1966, πού συνταξιοδοτήθηκε, στὴν Θεσσαλονίκη.

Κατὰ τὴν ἰταλικὴ καὶ γερμανικὴ κατοχὴ ὅταν ἡ τράπεζα δὲν εἶχε δουλειές καὶ οἱ υπάλληλοι δὲν εἶχαν μισθό, ὁ Δημήτρης Κούβελας δούλεψε στὸ μικρὸ ἀγρόκτημα 15 στρεμμάτων, ἀπὸ τὸ ὁποῖο τὸν μεγάλωσε ἡ μητέρα του, μόνο πού τῶρα ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς δύο εἶχε ἐπιπλέον τὴ σύζυγό του Παναγιώτα καὶ τὰ τρία τους παιδιά, Γεώργιο, Σωτήρη καὶ Ἀσπασία.

Τὴν περίοδο ἐκεῖνη γνώρισε ἓνα φωτισμένο καὶ φλογερὸ ἱεροκέρυκα πού ἦρθε στὸν Πύργο, ἀφοῦ ὑπηρετήσε ὡς στρατιωτικὸς ἱερέας στὴν πρώτη γραμμὴ τῆς Ἀντίστασης κατὰ τῶν Ἰταλῶν καὶ Γερμανῶν, τὸν ἀρχιμανδρίτη Ἀχιλλεῖο Παπαθανασόπουλο, μέλος τῆς Ἀδελφότητος «Η ΖΩΗ». Σέ αὐτόν ὀφείλει τὴ συνειδητὴ χριστιανικὴ ζωὴ πού ἀκολούθησε ἔκτοτε καὶ τὴν ἐνταξίαν του στὴν Ἑνωσὴ Γονέων καὶ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο. Τὸ ἴδιο ἐγινε καὶ μέ ὁλόκληρὴ τὴν οἰκογένειά του. Πολλοὶ θυμοῦνται τὴν κυρία Παναγιώτα (Τούλα) Κούβελα, στίς καταστηνώσεις ὡς βοηθὸ μάγειρα.

Ὁ Δημήτριος Κούβελας ἦταν ἀπὸ τὰ ἰδρυτικὰ μέλη τῆς Μέριμνας Πτωχῶν μαζί μέ τοὺς ἀεί-

μνηστούς Μέγα, Φραγκόπουλο, Καρύδα, Ψωμιάδη, οί οποίοι μᾶς ἄφησαν ὡς κληρονομία πεντε, δύο ἢ ἓνα τάλαντα καί περιμένουν νά τά πολλαπλασιάσουμε.

Μετά τήν συνταξιοδότησή του ἀφιερώθηκε στό ἐνοριακό ἔργο, ἀφοῦ παλαιότερα διετέλεσε ἐπί σειρά ἐτῶν τοῦ μητροπολιτικοῦ συμβουλίου καί ἐπίτροπος στόν Ἱ.Ν. Ἀγίου Δημητρίου. Στήν τελευταία φάση τῆς ζωῆς του προσέφερε τίς ὑπηρεσίες του μέ πλήρη σχεδόν ἀπασχόληση γιά ἑπτὰ χρόνια στήν ἐπιτροπή ἀνεγέρσεως τοῦ Ἱ.Ν. Ἀγίου Κωνσταντίνου Ἱπποδρομίου, τῆς τότε ἐνορίας του, καί γιά δεκαπέντε χρόνια στήν ἐπιτροπή ἀνεγέρσεως τοῦ Ναοῦ τῆς τελευταί-

ας ἐνορίας του Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στίς Σαράντα Ἐκκλησιές.

Εἶχε ὅμως καί ἓνα ὄνειρο, πού δέν μπόρεσε νά πραγματοποιήσει. Εἶχε δωρίσει τό πατρικό του σπίτι μέ τό γύρω οἰκόπεδο στήν Μητρόπολη Ἡλείας ὑπό τόν ὄρο νά χτιστεῖ σέ αὐτό Ναός στή μνήμη τῶν γονέων του. Ὁ ὄρος ὅμως δέν πραγματοποιήθηκε καί ἡ δωρεά ἀνεστράφη. Θά εὐτυχίσουν τά παιδιά του νά δοῦν κάπου ἄλλου τώρα, ἴσως στήν Ἀφρική, Ναό εἰς μνήμη τοῦ ἰδίου καί τῶν γονέων του; Εὐχόμαστε ὁλόψυχα, ναί.

Σ.Κ.

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΕΣ ΠΕΡΙ ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗΣ

Τό Εὐαγγέλιον τῆς Κρίσεως

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου (κεφάλ. 25, 31-46)

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καί πάντες οἱ ἅγιοι Ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καί συναχθήσονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τά ἔθνη, καί ἀφοριεῖ αὐτούς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τά πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, καί στήσει τά μέν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τά δέ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. Τότε ἐρεῖ ὁ Βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ἐπείνασα γάρ, καί ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καί ἐποτίσατέ με· ξένος ἦμην, καί συνηγάγετέ με· γυμνός, καί περιεβάλετέ με· ἡσθένησα, καί ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἦμην, καί ἤλθετε πρὸς με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καί ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα καί ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καί συνηγάγομεν; ἢ γυμνόν καί περιεβάλομεν; πότε δέ σε εἶδομεν ἁσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καί ἤλθομεν πρὸς σέ; Καί ἀποκριθεὶς ὁ Βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καί τοῖς ἐξ εὐωνύμων· Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τό πῦρ τό αἰώνιον τό ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καί τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. Ἐπείνασα γάρ, καί οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα καί οὐκ ἐποτίσατέ με· ξένος ἦμην, καί οὐ συνηγάγετέ με· γυμνός, καί οὐ περιεβάλετέ με· ἁσθενής καί ἐν φυλακῇ, καί οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καί αὐτοὶ λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνόν ἢ ἁσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καί οὐ διακονήσαμεν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδέ ἐμοὶ ἐποιήσατε· καί ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δέ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

«Εἶναι, ἀδελφοί μου, πολύ μεγάλο πρᾶγμα ἡ Ἐλεημοσύνη αὐτήν, λοιπόν, ἃς ἀγαπήσουμε μέ ὅλην μας τὴν καρδιά, μέ τὴν ὁποία τίποτε δέν μπορεῖ νά ἐξισωθεῖ. Ἡ Ἐλεημοσύνη εἶναι ἱκανή καί τίς ἁμαρτίες μας νά ἐξαλείψει καί ἀπὸ τὴν μέλλουσα κρίση νά μᾶς ἀπαλλάξει· ἐνῶ ἐσύ σιωπαίνεις ἡ Ἐλεημοσύνη στέκεται καί σέ ὑπερασπίζεται ἢ καλύπτεται, ἐνῶ ἐσύ σιωπαίνεις ἀμέτρητα στόματα φτωχῶν ἀπολογοῦνται καί εὐχαριστοῦν γιά σένα μπροστά στόν θρόνο τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ», λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος.

Τί ζητεῖ ὁ Θεός ἀπό τόν καθένα μας;

«Ἡ ταπείνωσης καί χωρίς τά ἔργα συγχωρεῖ πολλά ἀμαρτήματα. Τά ἔργα ὅμως ἄνευ τῆς ταπείνώσεως, ὄχι μόνον εἶναι ἀνωφελῆ, ἀλλά καί προξενοῦν πολλά κακά. Ὅπως εἶπα λοιπόν, μέ τήν ταπείνωσιν νά δεχθῇς τήν συγχώρησιν τῶν ἀμαρτιῶν σου. Καί ὅπως τό ἄλλας ἡδύνει καθε τροφήν, ἔτσι καί ἡ ταπείνωσης ἡδύνει πᾶσαν ἀρετήν καί συντρίβει τήν δύναμιν πολλῶν ἀμαρτημάτων. Πρέπει ἀδιαλείπτως νά λυπᾶσαι, κατὰ διάνοιαν, καί νά προσπαθῇς, μετὰ διακρίσεως, πῶς νά ἀποκτήσῃς τήν ταπείνωσιν. Ὅταν ὅμως ἀποκτήσουμε τήν ταπείνωσιν, αὐτή μᾶς κάνει υἱοῦς τοῦ Θεοῦ, καί χωρίς τά ἀγαθὰ ἔργα μας καί ὅλες οἱ ἀρετές καί ὅλες οἱ πνευματικές ἐργασίες εἶναι μάταια καί ἀνωφελῆ.

Τήν ταπείνωσιν τῆς διανοίας μας θέλει ὁ Θεός λοιπόν καί ἡμεῖς μέ τήν ταπείνωσιν τῆς διανοίας προχωροῦμε πνευματικῶς καί μέ τήν ἔπαρσιν τῆς διανοίας ἐξαχρειοῦμεθα. Μόνη ἡ ταπείνωσης εἶναι ἱκανή, χωρίς καμμιάν ἄλλη βοήθεια, νά παρασταθῇ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καί νά παρακαλέσῃ ὑπέρ ἡμῶν. Εὐχαρίστησε καί δοξολόγησε τόν Θεό ἀσιγήτως...

«Νά μάθουμε ὅτι κάθε ὥρα ἔχουμε ἀνάγκη τῆς μετανοίας. Ἡ δέ ἔννοια καί σημασία τοῦ ὀνόμα-

τος τῆς μετανοίας, ὅπως τήν γνωρίσαμε ἀπό τόν ἀληθινόν τρόπο τῶν πραγμάτων (δηλαδή τῆς πείρας) εἶναι ἡ ἐξῆς: συνεχῆς δέησις πρός τόν Θεόν, κατὰ πᾶσαν ὥραν δι' εὐχῆς, πλήρως κατανύξεως ὑπέρ τῆς ἀφέσεως τῶν προλαβόντων ἀμαρτημάτων καί λύπην διά τήν προφύλαξιν τῶν μελλόντων. Γιατί καί ὁ Κύριός μας στήν προσευχήν ἐστήριξε τήν ἀσθένειάν μας λέγων: «Γρηγορεῖτε καί προσεύχεσθε, ἵνα μή εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν» (Ματθ. κστ' 41). Καί πάλιν, εὐξασθε καί μή ὀκνήσητε καί νά εἰσθε πάντοτε γρηγοροῦντες καί προσευχόμενοι. «Αἰτεῖτε, λέγει, καί δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε καί εὐρήσετε, κρούετε, καί ἀνοιγήσεται ὑμῖν» πᾶς γάρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καί ὁ ζητῶν εὐρίσκει καί τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται» (Ματθ. ζ' 7-8)...

...Τρεῖς τρόποι ὑπαρχοῦν, μέ τούς ὁποίους ἡ ψυχὴ μπορεῖ νά πλησιάσῃ τόν Θεόν, ἢ μέ θερμότητην πίστιν, ἢ μέ τόν φόβον, ἢ διά παιδείας τοῦ Κυρίου· καί κανεῖς δέν μπορεῖ νά φθάσῃ στήν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ μέ ἄλλον τρόπον, παρά μόνον μέ ἕναν ἀπό τούς τρεῖς αὐτούς τρόπους.

ΑΓΙΟΣ ΙΣΑΑΚ Ο ΣΥΡΟΣ

(Ἀπό τά «Ἀσκητικά» του, Λόγος ΜΘ', Ν' καί ΝΣΤ')

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

«...ὕπενδυμίζοντας καί τήν ἐλεημοσύνη...».

Γιά μιὰ ἀκόμη φορά μᾶς ἀξίωσε ὁ εὖσπλαχνος Κύριός μας νά ἐορτάσουμε τήν 12η Νοεμβρίου στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Χριστοφόρου (Ἄνω Τούμπα), τήν μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καί προστάτου τοῦ Σωματείου μας, ὑπενδυμίζοντας μας τήν ἐλεημοσύνη, πού τόσο πολύ χρειάζονται οἱ ἐνδεεῖς ἀδελφοί μας, τούς ὁποίους δέν πρέπει νά λησμονοῦμε.

Κατά τήν θεία Λειτουργία ἐτελέσθη ἀρτοκλασία, μνημόσυνο γιά τούς κεκοιμημένους ἐν Κυρίῳ ἀδελφούς μας, πρῶν μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, μέλη καί δωρητές τοῦ Σωματείου μας, οἱ ὁποῖοι ἀγάπησαν καί ποικιλοτρόπως ἐργάσθηκαν, γιά νά βελτιώσουν καί πλουτίσουν τό ἔργο τῆς φιλανθρωπίας στούς δοκιμαζομένους ἀδελφούς μας.

Τό Διοικητικό Συμβούλιο τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Σωματείου «ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ» καί οἱ βοηθούμενοί του θερμά σᾶς εὐχαριστοῦν γιά τήν ἔμπρακτη ἐκδήλωση τῆς ἀγάπης σας καί σᾶς εὐχονται ὀλόψυχα εὐλογημένα Χριστούγεννα καί τό Νέον Ἔτος 2010 χαρούμενο καί εἰρηνικό παρά τοῦ Σωτήρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τό Διοικητικό Συμβούλιο

Ιερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης
 Ιερός Βυζαντινός Ναός προφήτου Ἡλίου
 Ἀνω πόλεως Θεσσαλονίκης
 Ἑνοριακόν Φιλόπτωχον Ταμεῖον

Πρός τόν Ἀξιότιμον κ. Πρόεδρον τοῦ Φιλαν-
 θρωπικοῦ Σωματείου
 «Η ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ»
 Ἑθνική Ἀμύνης 22 Τ.Κ. 54621

Ἀξιότιμε κύριε,

Τό Ἑνοριακόν Φιλόπτωχον Ταμεῖον τοῦ Ἱ.Ν.
 Προφήτου Ἡλίου Θεσ/νίκης καί ἐγώ προσω-
 πικῶς ἐπιθυμοῦμε νά ἐκφράσουμε τήν βαθύτα-
 την εὐαρέσκεια καί εὐγνωμοσύνην μας διά τήν,
 διά τῆς εὐγενοῦς προσφορᾶς σας, ἐνίσχυσιν μέ
 τρόφιμα τοῦ Ἑνοριακοῦ Συσσιτίου Γερόντων.

Παρόμοιες ἐνέργειες μᾶς συγκινοῦν ἰδιαίτε-
 ρως καί μᾶς ἐνισχύουν εἰς τό δύσκολον τοῦτο
 ἔργον, πού κάμνει ἡ Ἑνορία μας, διά νά περιθάλ-
 ψει τοὺς ἀναξιοπαθεῖς ἐνορίτας τῆς.

Διά τῆς παρουσίας ἐπιστολῆς ὁ ἡμεῖς νά με-
 ταφέρω ἐπίσης τίς εἰλικρινεῖς εὐχαριστίες τῶν
 σιτιζομένων γερόντων καί νά διατυπώσω τήν
 εὐχή τό λαμπρόν καί θεάρεστον παράδειγμά σας
 νά εὕρῃ ἀξίους μιμητάς πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Εὐχομαι ὁ Πανάγαθος Θεός νά χαρίζει, τόνον
 εἰς ἐσᾶς προσωπικῶς, ὅσον καί εἰς τοὺς συνεργά-
 τας τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Σωματείου, υἱείαν,
 προκοπὴν βίου, πρόοδον πνευματικὴν καί εὐδόω-
 σιν τοῦ ἔργου σας πρὸς δόξαν Θεοῦ προσβλέπον-
 τες εἰς τὴν μακαρίαν ἐκείνην φωνήν: «Ἐφ' ὅσον
 ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν
 ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε».

Εὐχομαι ἐπίσης εὐλογημένον τόν νέον ἔτος
 πλουσίαν δέ τὴν φιλανθρωπικὴν σας δραστηριό-
 τητα.

Μέ ἰδιαιτέραν τιμὴν
 ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἑνοριακοῦ
 Φιλοπτώχου Ταμείου

ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΠΕΡΙΔΙΚΑΚΗΣ

ΕΚΚΛΗΣΗ τοῦ φιλανθρωπικοῦ Σωματείου
«ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ»
Ἀρ. Ἀπ. 3399/1964

Τό φιλανθρωπικό Σωματεῖο «ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ» λειτουργεῖ στήν Θεσσαλονίκη
 μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ἀπό τό 1964. Οἱ πόροι τοῦ προέρχονται ἀπό συνδρομές καί δωρεές
 τῶν τακτικῶν καί ἀρωγῶν μελῶν του ὡς καί τῶν φίλων τοῦ Σωματείου, ἄνευ οὐδεμιᾶς κρα-
 τικῆς ἐπιχορηγήσεως.

Ὅπως φαίνεται ἀπό τόν τίτλο του, στόχος του εἶναι ἡ ἀνακούφιση τοῦ ἀνθρώπινου πόνου
 πρὸς τόν σκοπό αὐτό διανέμει ἐπὶ μηνιαίας βάσεως τρόφιμα στοὺς ἔχοντας ἀνάγκη ἀδελφούς
 μας, χορηγεῖ μηνιαῖα χρηματικά βοηθήματα σέ ἀπόρους, σπεύδει ὅπου χρειάζεται σέ περι-
 στατικά ἔκτακτα, ἀσθένειες, ἀτυχήματα, ἀπορφανισμένα πού ἐπιβάλλουν ἄμεση συμπαρά-
 σταση ἡθική καί ὑλική, γενικά βοηθαί κάθε πρόσωπο, τό ὁποῖο εὐρίσκεται σέ κατάσταση
 ἀνάγκης. Φυσικά δέν μπορούμε νά καλύπτουμε ὅλες τίς ἀνάγκες ὅλων, ὡστόσο ὅμως τοὺς
 προσφέρουμε ΚΑΤΙ ΤΙ ΑΠΟ ΤΟ ΤΙΠΟΤΑ... Οἱ περισσότεροι ἀπό τοὺς βοηθουμένους μας δε-
 ωροῦν τό «Σωματεῖο μας» καταφύγιό τους. Γιατί, μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί τῶν φίλων του,
 εἶναι καί θέλει καί ἀγωνίζεται νά εἶναι τό καταφύγιό τους. Αὐτό τό νόημα ἔχει ἡ ἐκκλήση -
 παράκλησή μας.

Γιά τόν σκοπό αὐτό παρακαλοῦμε τά μέλη καί τοὺς δωρητές μας, πού δέν ἐκπλήρωσαν τίς
 ὑποχρεώσεις τους, ἐάν εἶναι δυνατό, νά ἐκπληρώσουν αὐτές.

Γιά κάθε πληροφορία μποροῦν νά ἀπευθύνονται στά τηλέφωνα τῶν μελῶν τοῦ Διοικητι-
 κοῦ Συμβουλίου.

Τό Διοικητικό Συμβούλιο

ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ
ΣΩΜΑΤΕΙΟ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ: 1964

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
Τεύχ.: 6 Έτος: 2009

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:

Φιλανθρωπικό Σωματείο
«ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ»
Α.Μ. 734 (3793)
Άποφ. Πρωτ. Θεσ/νίκης 3399/1964

ΕΔΡΑ:

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ 22
Τ.Κ. 54621 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ. 2310 277950

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ:
ΗΛΙΑΣ ΧΑΜΑΜΤΖΟΓΛΟΥ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

1. Η. ΧΑΜΑΜΤΖΟΓΛΟΥ
2. Γ. ΚΙΟΣΣΕΣ
3. Α. ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ

Τιμή φύλλου: 1€

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

1. ΠΕΙΡΑΙΩΣ	5211 - 036427 - 751
2. ΕΘΝΙΚΗ	213/296025-73
3. ΕΜΠΟΡΙΚΗ	400/328013 - 23

Γιά τις καταθέσεις των Είσοφορων καί Δωρεών σας, στους παραπάνω λογαριασμούς, παρακαλούμε νά μᾶς ἀποστέλλετε φωτοαντίγραφο τῆς ἀπόδειξης κατάθεσής σας στήν ταχυδρομική μας διεύθυνση:

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ 22, Τ.Κ. 54621
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ὅπου ἐπίσης μπορεῖτε νά μᾶς στέλνετε καί ταχυδρομικές ἐπιταγές στό ὄνομα τοῦ Προέδρου μας κ. ΗΛΙΑ ΧΑΜΑΜΤΖΟΓΛΟΥ, γιά νά μπορούμε στή συνέχεια νά σᾶς ἀποστέλλουμε τήν σχετική ἐπίσημη ἀπόδειξη τοῦ Σωματείου μας.

Ποσά ἄνω τῶν 100 € συνολικά γιά Δωρεές, ἐκπίπτουν ἀπό τήν Ἑφορία.

ΠΡΟΣΟΧΗ:

Σέ περίπτωση πού ἐπιδυμεῖτε νά δωρήσετε χρήματα ἀπό τό σπίτι σας, εἴτε ἀπό τόν χῶρο τῆς ἐργασίας σας, παρακαλούμε νά ἐπικοινωνεῖτε μέ τόν Εἰσπράκτορα τοῦ Σωματείου μας κ. Ζαχαριάδη Παντελῆ στά τηλέφωνα:

1. 2310 945712
2. 6943 048306

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

1. ΧΑΜΑΜΤΖΟΓΛΟΥ ΗΛΙΑΣ, Πρόεδρος	τηλ. 2310-302217
2. ΚΙΟΣΣΕΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Αντιπρόεδρος	τηλ. 23920-63277
3. ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Γ. Γραμματέας	τηλ. 2310-924231
4. ΚΑΡΥΔΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ, Ταμίας	τηλ. 2310-852481
5. ΑΡΝΑΟΥΤΗΣ ΜΙΧΑΗΛ, Μέλος	τηλ. 2310-900255
6. ΤΖΑΜΑΝΤΖΑΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, Μέλος	τηλ. 2310-417932
7. ΚΩΤΙΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Μέλος	τηλ. 2310-922913